

Cuprins

Cuvânt-înainte	5
AUTOPORTRET	7
AMĂGIRE	9
AMOR ETERN.	10
APARENȚĂ	11
BLESTEMUL IUBIRII	14
CÂND TOTU-I NIMIC	16
CARNE DE TUN	19
FRUSTRARE	21
DIN ZILELE NOASTRE.	22
SFÂNTĂ PATRIE	25
DORINȚĂ	30
IUBIREA.	32
MAGNETUL IUBIRII	34
O CLIPĂ	36
O STEA.	38
TĂCERE	40
TE-AM CUNOSCUȚ	41
ULTIMA ȘOAPTĂ	43
VINOVĂȚIE.	45
MELANCOLIE.	47
CÂNTEC DE PAȘTE – ÎNVIEREA DOMNULUI	48
FRUCTUL PĂCATULUI	50
MI-E GREU.	53
PROGRES.	55
REGRET DE COPIL	57
SĂRUTUL	62
UN DEDESUBȚ AL VIEȚII	64
UN DEMON ÎN NOAPTE	67
UN OM DE GENIU	71
AL MEU DESTIN	73

ENTITATE	75
IUBIND	76
NOAPTEA	78
ADEVĂR	79
AMIAZĂ	81
BOLNAV	82
CONSTATATOR	83
DESFRĂU	85
FORMULA	87
OBSERVATOR	88
PRIETENE	90
RESEMNAT	92
SĂRUT SOCIAL	94
ȘI TE-AM PRIVIT... ..	95
TROFEU	96
UCIGAȘ RAFINAT	97
UITARE	98
STRIGĂT	99
ACELAȘIEU	101
ÎMI EȘTI	103
UN PAISPREZECE	105
SFINȚII	106
PE CALDARĂM	107
DE-AȘ FI UCIS	109
PROSCRISA	111
ȘI CUM L-A TRĂDAT... ..	113
IADUL	114
RUGĂCIUNE	116
LESPEDA	118
GLIA	120
ROBII	122
TIRANII	123
CĂINII VINERII	125
SUFLET SINGURATIC	127

AUTOPORTRET

*Stau seara și privesc spre cer
La lună și la stele,
Mă rog la Dumnezeu și sper
Să scap de-a mea durere.*

*Nu vreau o viață lungă,
Nu vreau nici bani și nici averi,
N-aștept să am grosul în pungă
Și nu blestem ziua de ieri.*

*Nu-mi place să trăiesc obișnuit,
Doar pentru distracțiile vieții,
Chiar dacă oamenii îmi spun
Că ăsta-i rostul tinereții.*

*Aș vrea să fac ceva deosebit,
Și nu pentru a mă afirma,
Doar să știu, după ce voi fi murit,
Că n-am trăit degeaba.*

*Și iarăși stau în miez de noapte,
Uitându-mă la stele,
Și sper ca ale mele fapte
Să-mi dea mereu putere.*

*Puterea de-a-implini un vis,
Puterea de a scrie
Și șansa ca să fac din scris
O-ntinsă împărăție.*

AMĂGIRE

De la ură la iubire
Cu iz de nefericire
Până la al dragostei glas
Nu-i decât un singur pas.

Căci oamenii visează la iubirea ideală
Ori la-mbierea caldă – mirosul de petală,
Simbolizând respectul în ascunzișuri reci...
Vei îngheța, străine, nemaiputând să pleci.

Și-oi auzi bătaia, în piept îi sună tare,
Obține ce-și dorește prin crasă-ndemânare,
Cu șoapte dulci, meschine-și câștigă alinarea,
Pe neputința ta își va croi cărarea.

Nedreptățit vei fi, prea demn de înșelat,
Neștiință-n a simți mereu ai arătat,
Că ești ușor de prins perfect a intuit,
O lacrimă, un suspin, ușor te-a păcălit.

Paharul este plin și sticla s-a golit,
Amarul din senin mai mult te-a cucerit,
Prostește ai crezut în ea că te-a iubit,
Retrage-te-n neant naiv și folosit!

AMOR ETERN

*Privesc spre ale cerului bolți,
Aș vrea să trec de-ale lui porți,
Privesc spre tine, iubirea mea,
Conturul tău în chip de stea.*

*Trecut-au anii, unul după altul,
Tu ai plecat și nu mai vii,
Trecut-au anii, rând pe rând,
Noi ne-am născut spre a muri.*

*Chiar de cunoaștem adevărul,
În sinea noastră mai sperăm,
Rugăm pe Măria Sa, Cerul,
Iubirea să recuperăm.*

*Îmi amintesc de-al nostru legământ,
Privind, cu lacrimi, spre mormântul sfânt,
De legământul dragostei și-al fericirii,
De legământul sacru al iubirii.*

*Și îmi doresc să fie aieva,
Să pot veni în urma ta,
Sufletele noastre să se reunească,
Harul iubirii să se izbăvească.*

APARENȚĂ

*Pierduți vom fi, dac-am crezut
În lumea ce se-arată,
Cum este ea n-am cunoscut,
Minciunii devotată.*

*Cum este ea așa suntem,
Dar nu știm, nu cunoaștem,
Cunoaștem ce vrem să părem,
Cu-acest defect ne naștem.*

*Că-ntotdeauna omul vrea
Să fie ce nu poate
Și-ntotdeauna a sperat
Că va putea răzbate.*

*Că va putea să facă el
Ce nu vor face alții,
Că va atinge al său țel
Măreț și plin de grații.*

*Că va putea să șteargă din
Ce-n frunte i-a fost pus,
Că va rescrie al său destin
Și va ajunge sus.*

Doar asta arată, asta vrea
 Și-ajunge să și creadă
Că a ajuns ce-a vrut deja
 Și nu o să mai piardă.

 Și asta spune peste tot,
 Oameni naivi îl cred,
Săraci de duh, fără noroc,
 Numai că-l văd și pierd.

 Că-ți trebuie noroc să ai
 O minte mai isteată,
Iar dacă ai, nicicând să dai
 Cadoul de la viață.

 Căci aparența o-ntâlnim
 Aproape-ntotdeauna,
Iar când se-arată, noi nu știm,
 E rudă cu minciuna.

 Din amăgire-i rezultată,
 Dar nu-i simțim prezența,
Prea mult vedem ce ni se-arată
 Și prea puțin esența.

Atunci când vrei ca să arăți
 Mai mult decât tu ești,
Așa cum amăgești pe toți,
 Și tu te amăgești.

*Atunci când oamenii îți zic
Să crezi și să nu vezi,
Atunci când nu câștigi nimic,
Nimic n-ai cum să pierzi.*

*Căci a vedea, de multe ori,
Nu-nseamnă a privi,
A fi în viață, uneori,
Nu-nseamnă a trăi.*

*Iar aparența nu este
Totuna cu esența,
Înșală a noastră poveste,
Mistifică existența.*

*Înșală ceea ce privim,
Ne-nșală visul de-a trăi,
Înșală tot ce-am vrut să fim
Și orice clipă de a fi.*

BLESTEMUL IUBIRII

*Privesc în zare, peste văi,
Târziu, în miez de noapte,
Îmi amintesc de ochii tăi
Și de-ale tale șoapte.*

*Privesc în zare, peste dealuri,
Spre mofturoșii munți
Și ție-ți spun: „Tu, chip de floare,
Ușor ți-a fost ca să mă uiți!”*

*Privesc în zare, către soare
Ori către valurile mării.
Iubirea noastră sfântă moare,
Pe mine tu m-ai dat uitării.*

*Privesc spre lună ori spre stele,
Privesc spre cer ori spre pământ,
Nu vreau să știi de-a mea durere,
Nu vreau să știi de-al meu mormânt.*

*Mormântul sufletului meu,
Ce pururea el va rămâne
Și lacrimi multe curg mereu,
Un mort în viață se supune.*

*Cântece lungi, încântătoare
Și multe păsări colorate,
Ce zboară zilnic pân' la soare,
De către oameni sunt uitate.*

*Dar suferința unui om,
Ce mult în viață a iubit,
A fost lăsată-n adânc somn,
Doar nepăsare a primit.*

*Iubire crudă, pătimășă,
În viața mea ai apărut
Și ai distrus-o încă din fașă,
Iar sufletul eu mi-am pierdut.*

*Eu îți doresc ca să dispari,
Ca-n ură să te transformi
Ori să-mi arunci blesteme mari
Și-atunci, pe veci, să mă adormi.*